

DE MERKWAARDIGE MAN

Kerstspel

door

HENK WITJES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MERKWAARDIGE MAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK WITJES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Rudolf: merkwaardige man. Een vreemde zwerver, die graag verhalen vertelt en laat zien aan grote groepen mensen.

Bob: een goudeerlijke, ongecompliceerde, arme jongen. De beste misdienaar van de pastoor.

Victor: een blufferige stadsjongen. Hij woont als enig kind bij zijn moeder. Zijn vader is sinds lang het huis uit.

Engel: een ouderwetse knikengel, die van tijd tot tijd levend wordt.

Moeder: Moeder van Victor. Een zich manifesterende (bom)moeder?

(een vreemde man met een grote koffer komt zoekend op)

RUDOLF: Goedemiddag... Ben ik hier bij....? Gelukkig, toch goed terecht gekomen. Wat heb ik gezocht, zeg. Nergens kon ik jullie vinden, maar een behulpzame politieagent.... jaja, die bestaan ook nog.... wees me de weg. Nou en hier ben ik dan. Je zult je misschien afvragen: "Wie is die man?" "Wat komt ie doen?" Goeie vragen. Ik ben Rudolf Curieus bijgenaamd: De merkwaardige man. Ik kom jullie een verhaal vertellen. Zelfs laten zien. En daar heb ik deze koffer voor nodig. Maar voor ik hem openmaak, doe ik eerst mijn hoed af en mijn jas uit. *(als hij zijn hoed afdoet, springt er een namaakrups uit. Bij het uittrekken van zijn jas blijkt, dat de binnenkant van zijn jas behangen is met de meest uiteenlopende voorwerpen. Zoals maatflesjes, een duimstok, kaarten enz.)* Zo... en nu de koffer. *(opent de koffer)* Och, guttegut mijn konijntje... daar ging ik als knaapje altijd mee knuffelen voor ik ging slapen. Ik heb er zoveel mee gepraat, dat hij nu nog steeds uit puur plezier, 's nachts bij volle maan levend wordt. Hij kletst de oren van je kop. De laatste tijd is dat minder plezierig, hij vertelt namelijk schuine moppen. Van wie hij ze heeft is me eigenlijk niet duidelijk. Kijk eens aan mijn verrekijker. Hiermee kan ik alle verre, mistige dingen duidelijk voor ogen krijgen. Zelfs de gedachten in het diepst van je ziel worden voor mij zo helder als kristal. *(kijkt omstandig met zijn kijker de zaal in)* Wat zei ik, kristal? Natuurlijk, waar is mijn kristallen bolletje? Die heb ik namelijk nodig om jullie een schitterend verhaal te vertellen en zelfs te laten zien. Een kerstverhaal. *(al die tijd, alleen een spot op de merkwaardige man)* Goed, ik zet mijn bol hier neer en wrijf er drie keer met mijn mouw over. Nu hou ik mijn beide handen boven de bol.. Oh, ik voel zijn kracht. *(langzaam gaat het licht aan op het toneel. Een jongen ligt op zijn buik op een bed, ondersteunt zijn hoofd met beide handen en kijkt naar een beeldje, dat voor hem staat)* Kijk goed, wat jullie nu zien, zie ik ook in mijn bol. Maar er komt nog veel meer, een heel verhaal. Een film in mijn bolletje, als het ware. Ik zal het jullie vertellen en laten zien. Het is een verhaal over eerlijk zijn en trouw, maar ook over vals zijn en ongeloof. Het speelt zich af in een dorpje, waar de pastoor nog de baas is. En dat in deze tijd. Nog steeds krijgt hij met Kerstmis de vetste kalkoen en met de zomervakantie de meest verse groenten en kakelverse eieren. Het verhaal gaat vooral over een arme, goudeerlijke jongen, Bob geheten. Kort maar krachtig: Bob. Hij is misdienaar bij de pastoor. In de kerk mag hij dan tijdens de viering helpen met het dekken van de tafel op het altaar. Wee zijn gebeente als hij het grote, zware, dure boek het misboek, van de pastoor laat vallen. Dan krijgt hij een draai om zijn oren, dat hij een kwartier lang sterretjes ziet. Op een dag, enkele weken geleden, mocht hij de

pastoor helpen de zolder van de pastorie op te ruimen. Tussen alle rommel vond hij daar een knikengeltje. Wat? Willen jullie zeggen dat je niet weet, wat een knikengel is? Vroeger toen ik klein was, stond hij bij de ingang van de kerk. In zijn kop... eh.... pardon zijn hoofd.... een engel heeft natuurlijk een hoofd, zat een gleuf, daar stopte je dan een stuiver of een dubbeltje in en dan begon hij vanzelf ja te knikken. Heel dankbaar was Bob, want hij kreeg het beeldje cadeau. Ik praat niet langer, ik wrijf nog een keer over mijn bolletje, ik knip in mijn vingers en het spel kan beginnen. *(Bob ligt op zijn bed naar zijn engeltje te kijken. Hij komt rechtop zitten)*

BOB: Ach engeltje, jij kijkt altijd tevreden. Ook nu nog. Je bent helemaal versleten, je hoofdje zit vast en knikt niet meer. Je gleuf in je hoofd is dichtgesmeerd. Toch blijf je lachen. Vroeger gooiden de mensen geld door je hoofd en jij maar nederig knikken: DANK U. DANK U. Iedereen zou aan jou voorbeeld moeten nemen. Nou engel, gelukkig ben ik ook tevreden met elke dag een paar kale boterhammen, wat aardappeltjes en groente. Zeg, engel..... weet je wat ik mis? Een grote broer. Een broer, die me beschermt, die me wijze raad geeft, die met me wil dammen of mens erger je nieten. Eigenlijk zou jij levend moeten kunnen worden, engel. Jij bent dan beschermengel..... Hoe laat is het eigenlijk? Oh, het is al half tien.. Morgen moet ik de vroegmis dienen, de pastoor helpen. Welterusten, mijn lieve engel.... tot morgen. *(spots uit, geluidsband start. De engel verschijnt, wordt levend)*

ENGEL: Domme Bob, weet je dan niet dat je beschermengel al levend is? Merk je dan niet, dat ik je dikwijls help? Moet ik me perse laten zien, je voelt toch wel, dat ik er ben?

BOB (schrikt): Hoe kan dat? Droom ik nu al?

ENGEL: Beste Bob, je bent klaarwakker. Ik ben het echt, je beschermengel.

BOB: Maar dit kan toch helemaal niet?

ENGEL: Je ziet het. Ik verschijn graag aan eerlijke en tevreden mensen. Dit wilde je toch zo graag?

BOB: Natuurlijk wel, maar kan je dan mens erger je nieten of rummikuppen?

ENGEL (lacht): Ik kan geen broer voor je zijn, maar ik kan je wel wijze raad geven... tenminste alleen als het echt nodig is. Je kunt zelf ook veel.

BOB: Och... lieve engel, wil je dan morgen om 9 uur op school zijn, dan kan je die rot sommen voor me maken.

ENGEL: Niet zo doordraven, Bob. Leren moet je zelf doen. Ik verschijn voortaan alleen maar wanneer het echt nodig is en waar je je beeldje neerzet en dat is zeker niet in de klas. Niemand anders kan me zien.

BOB: Ach, doe nou niet zo flauw, kom even mee naar beneden. Mijn ouders willen je ongetwijfeld ook graag leren kennen.

ENGEL: Heel mooi van je, Bob. Dat je je geluk onmiddellijk met andere mensen wilt delen.

BOB: Mijn moeder zet anders graag een bak koffie voor je, lust je koffie?

ENGEL: Ik ben een engel.

BOB: Oh, ik snap het al, je bent bang dat je koffievlekken krijgt op je mooie witte jurk. Mijn moeder wast je jurk dan wel uit. En mijn vader heeft dan zo lang wel een broek en een trui voor je.

ENGEL: Bob, luister nou eens, loop eens niet zo hard van stapel. Ik ben een geest en geesten eten en drinken niet.

BOB: Daar had ik niet aan gedacht. Maar wanneer kom je dan telkens?

ENGEL: Als het nodig is.

BOB: En wanneer is het nodig?

ENGEL: Dat merk je vanzelf wel. Zolang jij me blindelings vertrouwt, zul je altijd op me kunnen rekenen. Ga nu maar vlug slapen, de pastoor heeft je morgen nodig. *(engel verdwijnt)*

BOB: Ik ben perplex. Cool, zeg. De engel is hartstikke gaaf. Zou ik het de pastoor mogen vertellen. Hij is tenslotte ook een halve engel. De volgende keer eerst maar eens vragen.

RUDOLF: Zo gingen er dagen voorbij. Bob kreeg vleugeltjes. Zelfs rekenen deed hij met plezier. Het leven ging zo zijn gangetje. *(kijkt in de bol)* Maar op een dag nam Bob een jongen mee naar huis, Victor. Victor was een sluw ventje, altijd nauwlettend rondkijkend of er ergens iets te halen valt. We gaan eens kijken op Bobs kamer. *(Bob en Victor komen de kamer in)*

VICTOR: Dit is dus jouw kamer? Wel kaal zeg.

BOB: Ik ben er best tevreden mee, mijn vader en moeder hebben nu eenmaal niet zo veel geld.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto